

DE ONTWIKKELING DER HELDERZIENDHEID

12 juli 1954

Helderziendheid op zich is niets anders dan een overgevoeligheid, meestal zuiver stoffelijk, van het zenuwstelsel. Hierdoor ontstaan een aantal indrukken dat wordt super-geïmposeerd op het netvlies, dit wil zeggen, de hersenen reageren hierop alsof het door de oogzenuw wordt weergegeven. Deze helderziendheid bestaat normalerwijze wanneer door sommige toestanden zoals oververmoeidheid, uitputting etc., de mens zich bevindt in een algemene zwaktetoestand; dan treedt dit het eenvoudigst op.

Verder zien wij helderziendheid veelal optreden, nadat een ongeluk heeft plaats gehad, waarbij ook aan het zenuwstelsel, of zelfs aan de hersenen een zekere schade werd toegebracht. U zult begrijpen dat dergelijke wijze van ontwikkeling van helderziendheid niet in aanmerking komt voor de mens die bewust verder wenst te gaan. Wat wij wel nodig hebben is een methode waarbij wij buiten het stoffelijke om dezelfde effecten van helderziendheid kunnen bewerkstelligen.

Ik kan er niet genoeg de nadruk op leggen, helderziendheid, zoals u ze kent, is en blijft een kwestie van zenuwreactie binnen het kenvermogen waarbij een visuele associatie optreedt.

Kunnen wij dat vanuit de geest? Ik mag u eraan herinneren dat het mogelijk is, iemand onder suggestie, onder hypnose, iets te doen zien wat niet bestaat. Met andere woorden, het is mogelijk een idee zo sterk uit te drukken, binnen het wezen van een persoon, dat hierdoor de mogelijkheid ontstaat om hem of haar te doen zien. Dit zien kan gelegen zijn op dezelfde plaats, dus onmiddellijke helderziendheid ten opzichte van figuren; het kan een zuivere voorstelling zijn onder hypnose, die door een ander als een gedachtebeeld wordt geprojecteerd. Het kan ook zien in, ruimte of tijd, betekenen.

Deze laatste twee trappen van helderziendheid nu, kunnen betrekkelijk eenvoudig ontwikkeld worden. Zij kunnen gebruikt worden wanneer het lichaam zich in een rusttoestand bevindt. Het is namelijk nodig dat het totaal der alledaagse ervaringen die normaliter de bewustzijnsdrempel overspoelen, een klein beetje ophouden. Daardoor kunnen zwakkere indrukken dan tot het bewustzijn doordringen. Wanneer wij dus overgaan tot het ontwikkelen, het aankweken van helderziendheid, dan beginnen wij niet zoals sommige anderen met het vermoeien van de oogzenuw, bijvoorbeeld door het staren in een glazen bol, een schaal met water of met inkt, het zijn allemaal heel aardige trucjes, maar zij zijn schadelijk en leiden uiteindelijk niet tot het gewenste resultaat. Wij beginnen met ons te ontspannen. In deze ontspanning moeten wij leren een gedachtebeeld, dus een gedachte die bewust wordt gevormd, visueel te ervaren, dit wil zeggen, u moet leren zo ver te gaan met suggestie, van uzelf, dat u, als u een woord uitspreekt, het beeld daarvan duidelijk en gedetailleerd ziet.

Dit is de eerste trap. U hebt hierdoor tot stand gebracht, een zekere superioriteit van uw denkvermogen over uw gezichtsvermogen, en wel op het moment dat de bewustzijnsdrempel verhoogd is. Wanneer wij dit regelmatig hebben gedaan, kunnen wij er natuurlijk toe overgaan om langzaam maar zeker het onderwerp weg te laten. Wij krijgen dan veelal een kris-kras van beelden, een gedeelte daarvan herinneringen, andere associaties, waarvan enkele echter niet thuis te brengen.

Wanneer we ook dit hebben gedaan, dan moeten we op gaan schrijven wat er is, dan moeten we het beeld gaan analyseren. Wij komen dan tot de conclusie dat bepaalde beelden waardevol zijn, en trachten ons te herinneren waarom zij verschillen van andere. Wanneer wij ons ook dat kunnen realiseren, zijn wij in staat die andere uit te schakelen. Wij kunnen ons als het ware aanwennen, om daar niet meer naar te kijken.

Het klinkt misschien wat vreemd, maar deze gedachte wordt dan verder niet visueel ervaren, wordt gewoon opzij gebogen, komt niet meer uit mijzelf. Hierdoor ontstaat een sterke gevoeligheid, voor alle geestelijke stromingen en invloeden van buiten de persoon, en kunnen deze als beeld worden weergegeven. Schijnbaar op de retina.

Ik geloof dat het tot nu toe duidelijk is.

Vraag: Ik zou u willen vragen, of door het opzettelijk analyseren van het ontstane beeld, of dan niet het beeld vervaagt?

Antwoord: Ja, natuurlijk, maar het beeld moet u ook niet analyseren terwijl het er is. Ik weet niet of dit nu nog bestaat, maar vroeger was er wel een spelletje, dat men speelde: je had een groot aantal verschillende steentjes of bikkels, een aantal daarvan werd in de hand genomen, na één enkele blik waarbij ernaar gekeken werd, werden die weer bedekt, en dan moest men raden wat er precies lag. Er waren werkelijk jongens of meisjes, die, ofschoon ze niet bewust keken naar hetgeen er lag, enkel het geheel opnamen en later uit dit beeld precies konden opnoemen wat er aanwezig was, en dit zeer nauwkeurig. Een kwestie van training. Dit komt er dus wel enigszins bij te pas.

Uw analyse doet u dus in de eerste plaats om uw geheugen te trainen. Wat de helderziende waarneming betreft heeft die een nadeel. Indien zij niet ogenblikkelijk wordt weergegeven, zal zij veelal naderhand, slechts gedeeltelijk goed of zelfs onjuist worden beschreven. Wij krijgen interpretaties, interpretaties die onjuist zijn omdat ze details verwaarlozen, etc. Wanneer wij helderziend zijn, moeten wij ons aanwennen om het beeld waar te nemen, als het ware te fotograferen, om dan later de foto op ons gemak te bezien. Vandaar dus de analyse die plaats vindt na de waarneming en niet tijdens de waarneming. Voldoende duidelijk?

U zult begrijpen, dat op deze wijze dus, zeer bewust, de helderziendheid, maar dan ook alleen de helderziendheid kan worden ontwikkeld. Men kan later door concentratievormen komen tot waarnemingen in tijd en in ruimte, in zover de eigen persoonlijkheid in staat is om de bewuste - en nu krijg ik dat eigenaardige woord weer - de eigenaardige trillingen van de contrafase op te vangen. Dit betekent over het algemeen dat er een persoonlijke band met deze fase aanwezig moet zijn, of een verband met een andere persoon met wie men op dat ogenblik in harmonie is.

Er bestaat buiten deze helderziendheid, nog een andere. Deze is niet lichamelijk, is niet aan te leren als zuivere helderziendheid. Zij is het normale resultaat van een harmonische ontwikkeling van de mens, waarbij de geest zich steeds verder ontwikkelt, zij uiteindelijk superieur wordt ten opzichte van de stof, en in staat is haar waarnemingen, recepties en beelden in het lichaam te projecteren.

In dit geval - in tegenstelling met de beschreven vorm van helderzien - geen projectie op de retina, of zelfs maar een imitatie daarvan. Men ziet niet, men neemt in zich waar. Dit verschil kan ik u niet sterk genoeg onderstrepen, daar het over het algemeen het verschil betekent tussen onbewuste en bewuste helderziendheid.

De bewuste helderziende ziet nu zoals u het zien beschouwt. Men neemt in zich waar, dus een gedachte die in het Ik volledig tastbaar en gedetailleerd is en toch niet visueel wordt ervaren. Dit alles is het resultaat van een harmonische ontwikkeling van de geest en zou het best kunnen worden vergeleken met het open bloeien van de chakra's, die uiteindelijk als poorten van het lichaam staan voor de ontwikkeling van geestelijke vermogens daarbinnen.

Ik geloof dat ik daarmee voldoende over het onderwerp heb gezegd.